

รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน¹ ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย

An Enhancing Model of Communicative English Application for Youths in Tourism Destinations, Chiang Rai Province

อภิญญา จิตมโนวรรณ I Apinya Jitmanowan²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย พัฒนารูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน และประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จากอำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สาย และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย จำนวน 416 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย พบว่า เยาวชนมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นประจำ ส่วนปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการจัดกิจกรรม ซึ่งมีตัวอักษรย่อภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ตัว ได้แก่ TBCLC ซึ่งแต่ละตัวมีความหมายถึง การกำหนดงาน มีฐานความรู้ ผสมผสานการเรียนรู้ ในห้องเรียน การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง และพี่เลี้ยง ตามลำดับ

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่าด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความถูกต้องแม่นยำ รองลงมา ได้แก่ ด้านมาตรฐานการใช้ประโยชน์ และด้านที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความเหมาะสม

คำสำคัญ : รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ, การสื่อสาร, เยาวชน

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการศึกษาและการพัฒนาสังคม

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Abstract

The purposes of this study were to examine the conditions and problems of English use for youths in tourism destinations, Chiang Rai Province, to develop an enhancing model of communicative English application for youths in tourism destinations, Chiang Rai Province, and to assess the effectiveness of an enhancing model of communicative English application for youths in tourism destinations, Chiang Rai Province. The samples, selected by using Multi-stage Sampling, were 416 students from the upper elementary school, lower secondary school, and higher secondary school in Chiang Rai Province consisting of 3 districts i.e. Mueangchiangrai District, Mae Sai District, and Chiang Saen District. The research instruments were focus-group discussion, questionnaires and assessment forms. The data was analyzed for mean, standard deviation and content analysis. The results were summarized as follows:

1. The conditions and problems of English application for youths in tourism destinations, Chiang Rai Province showed that English was applied for communication in listening, speaking, reading and writing skills regularly. The problems of communicative English application, in overall, were found at a moderate level.
2. An enhancing model of communicative English application for youths in tourism destinations, Chiang Rai Province consisted of rationale, objectives, and activity procedure. The model constituted TBCLC acronym that referred to Task-based (job assignments), Classroom (knowledge-based classroom), Learning (learning from real situations), and Coaching (mentoring).
3. The effectiveness assessment of an enhancing model of communicative English application for youths in tourism destinations, Chiang Rai Province, in overall, showed the highest level. The individual aspects analysis revealed that the aspect holding the highest mean was accuracy, followed by utilization, while suitability was rated at the lowest mean. Respectively.

Keywords : Enhancing Model of English Application, Communicative, Youths

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในหลาย ๆ ด้าน ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ความคิดทางการศึกษาและวิทยาการต่าง ๆ โดยเฉพาะในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร คนไทยมีโอกาสดูติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษยังได้รับการจัดลำดับว่าเป็นภาษาที่สำคัญที่สุดที่ใช้ในการทำงานอีกด้วย ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระบุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ คือ มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี การปรับวิธีคิด วิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ กระบวนการศึกษาวิชาการและหน่วยงานการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องจึงให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาโดยตลอด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลกไปแล้ว มนุษยชาติทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูโทรทัศน์ การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่าง ๆ ฯลฯ โดยปัจจุบันการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทย ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร เพราะผู้เรียนมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ยาก ประกอบกับบทเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่มีเนื้อหาไม่สอดคล้องและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตและความเป็นอยู่แบบไทย ๆ โอกาสและความจำเป็นในการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศมีน้อย ทำให้ความสามารถทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสารไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร โดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด เพราะผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนให้ฟัง ให้พูดในเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตนเอง (พนม เหลือสืบชาติ, 2554) นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทอย่างยิ่งในการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว ยังคงเป็นปัญหาสำหรับคนในท้องถิ่น โดย อรสิริ วิมลธรรม (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในกลุ่มยุวมัคคุเทศก์ เพื่อนำไปสู่การจัดการความรู้แบบมีส่วนร่วมในด้านการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา พบว่าเยาวชนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการแนะนำสถานที่ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ที่พัก ร้านอาหาร และร้านขายยา เป็นต้นได้เพียงร้อยละ 68 นอกจากนี้จากการศึกษาของ พิชัย สดภิบาล (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ปัจจัยเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากเห็นว่าคนไทยยังไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดีพอ จุดอ่อนของคนไทย คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่ว ๆ ไปยังไม่เพียงพอสำหรับระดับของการเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพ แต่จุดแข็งในการสื่อสารของคนไทยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ คือ ความสุภาพ ความมีน้ำใจ ความเป็นมิตร ความสนุกสนาน ความยิ้มแย้มแจ่มใส ความพยายามที่จะสื่อสารแม้จะมีข้อจำกัดทางภาษา

ทั้งนี้ การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของไทยในช่วง 3 - 4 ปีที่ผ่านมา โดยในปี 2016 ไทยมีรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นจำนวนสูงถึง 1.76 ล้านล้านบาท (หรือคิดเป็นสัดส่วน 12% ของ GDP) นับว่าเป็นปัจจัยหนุนทางเศรษฐกิจที่สำคัญในภาวะที่การส่งออกและการลงทุนภาคเอกชนยังคงซบเซา โดย ดร.ยุทธศักดิ์ สุภสร ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) (2562) ได้แถลงทิศทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวประจำปี 2562 โดยเน้นย้ำว่า ททท. จะปรับแผนการตลาดให้นำนักไปย้งเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำอย่างจริงจัง ผลักดันการกระจายรายได้สู่จังหวัดท่องเที่ยวรอง ให้เดินทางได้ทุกฤดูกาล เพิ่มเป้าหมายจากรายได้ทางการท่องเที่ยวให้เติบโตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 11.5

จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่จัดอยู่ในกลุ่มเมืองท่องเที่ยวรอง เป็นจังหวัดที่อยู่เหนือสุดของประเทศไทย เป็นเมืองเก่าแก่มีประวัติศาสตร์ยาวนานตั้งแต่สมัยเชียงแสนของพญามังราย มีประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และมีเสน่ห์ ทำให้เชียงรายได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก จากการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้องค์ประกอบของการท่องเที่ยวขยายตัวขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะจำนวนและคุณสมบัติในการสื่อสารของมัคคุเทศก์ที่ต้องมีมากขึ้น และสอดคล้องกับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ดังนั้นในการสื่อสารสำหรับมัคคุเทศก์ ภาษาที่สำคัญ คือ ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้จะเห็นได้จากสถิตินักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดเชียงราย จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนมาก ด้วยเหตุนี้ ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย จึงมีการพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับมัคคุเทศก์เพื่อใช้ในการสื่อสารมากขึ้น และแนวคิดที่จะให้ชุมชนในพื้นที่เข้ามาเป็นมัคคุเทศก์ก็มีเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยมัคคุเทศก์ภายนอก เนื่องจากชุมชนเป็นคนที่ในพื้นที่น่าจะมีความเข้าใจในท้องถิ่นของตนเองเป็นอย่างดีและถูกต้อง รวมทั้งยังเป็นการพัฒนาและสร้างอาชีพให้คนในพื้นที่อีกด้วย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมเป็นมัคคุเทศก์ในการนำเที่ยว

โดยเฉพาะในเรื่องการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้กับนักท่องเที่ยวได้มีความเข้าใจและให้ความสำคัญกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่จะได้สะท้อนให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว แต่ยังไม่มีการพัฒนากระบวนการในการส่งเสริมให้กับชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี อติแพทย์ (2553) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอดำรงวิทยารัษฎา จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ การใช้สื่อสมรรถภาพประกอบด้วยคำศัพท์หรือคำอธิบายที่มีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย แต่ละเล่มจัดทำเป็นชุดแยกตามกลุ่มอาชีพรวม 8 กลุ่ม นอกจากคำศัพท์แล้ว ควรจัดทำเอกสารภาษาอังกฤษฉบับย่อเพื่ออธิบายสรรพคุณของผลิตภัณฑ์ของชุมชน หรือประวัติย่อ ของสถานที่สำคัญ ในชุมชน โดยมีหน้าบันทึกกรณีที่ผู้ใช้พบคำศัพท์ใหม่ ๆ เมื่อจัดทำแล้ว องค์กรภาครัฐ หรือภาคเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญให้การอบรมการใช้ เพื่อผู้ให้บริการในพื้นที่สามารถนำไปใช้ได้เอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจสร้างเครื่องมือในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่เยาวชนในท้องถิ่น โดยการพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ซึ่งในจังหวัดเชียงรายยังไม่มีรูปแบบที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพื่อให้เยาวชนเหล่านั้นมีโอกาสได้พัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ และยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้สร้างรายได้ระหว่างเรียนด้วยการเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยวได้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย
3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีช่วงอายุระหว่าง 11 - 17 ปี จาก 3 อำเภอ ในจังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สาย และอำเภอเชียงแสน

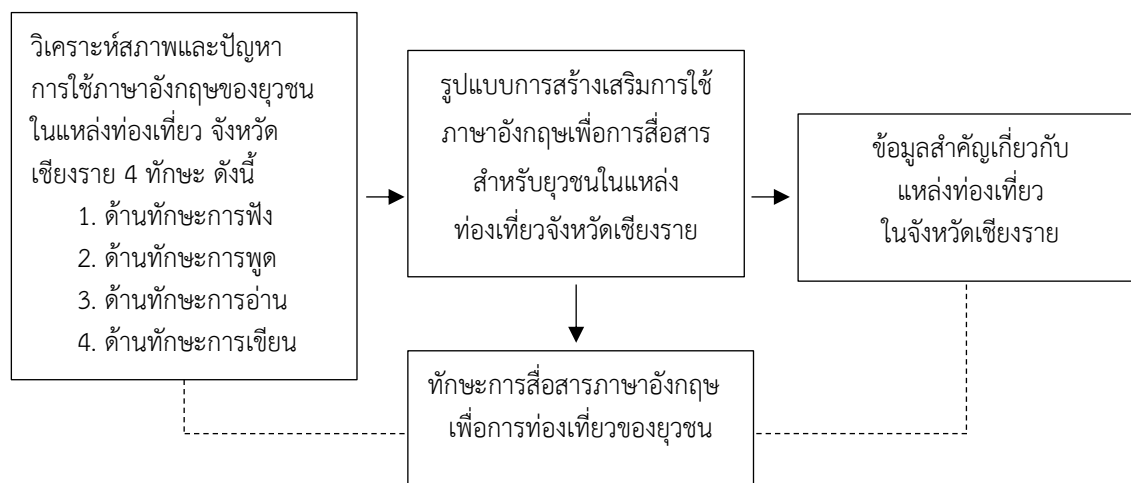
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 416 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จที่คำนวณได้จากสูตรตารางของเครซีและมอร์แกน (สุทธนู ศรีไสย์, 2551; อ้างอิงจาก Krejcie and Morgan, 1970) ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองเชียงราย จำนวน 5 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 190 คน
2. อำเภอแม่สาย จำนวน 3 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 106 คน
3. อำเภอเชียงแสน จำนวน 2 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 120 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย โดยทำการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และนำผลการศึกษาสภาพและปัญหาไปพัฒนาเป็นรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย โดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สาย และอำเภอเชียงแสน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยนี้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเยาวชนเพื่อการท่องเที่ยวได้ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย จะใช้แบบสอบถามเพื่อให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก 3 อำเภอในจังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก และมีความหลากหลายจึงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอย่างมาก ประกอบด้วย อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สาย และอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย จำนวน 416 คน เพื่อตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกลุ่มเยาวชน ใน 3 อำเภอ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงรายนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสนทนากลุ่มตามประเด็นคำถามเพื่อกำหนดรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ประมวลความคิดเห็นและบันทึกผลการสนทนาที่ได้จากการจัดการสนทนากลุ่ม โดยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และผู้เชี่ยวชาญการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 7 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินรูปแบบการสร้างเสริมการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ด้วยกระบวนการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship Techniques) โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และผู้เชี่ยวชาญการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย โดยใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามและการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) สามารถสรุปผลการวิจัยเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย จากการศึกษาข้อมูลในแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.50 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 42.50 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 36.54 และส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 44.71 ภูมิลำเนา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดเชียงราย ร้อยละ 95.00

ในส่วนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น ปรากฏว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วงอายุ 7 - 9 ปี ร้อยละ 38.22 ส่วนประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการเรียนพบว่า เคยเป็นมัคคุเทศก์ ร้อยละ 5.77 โดยมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) อยู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 63.46 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 355 คน โดยฟังเพลงภาษาอังกฤษจาก Youtube มากที่สุด ร้อยละ 71.63 ส่วนผลการศึกษาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ด้านทักษะการฟัง เยาวชนส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟังเป็นประจำ ได้แก่ การฟังเพลงภาษาอังกฤษจาก Youtube มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟังเป็นบางครั้ง ได้แก่ การดูการ์ตูนที่พากย์ด้วยภาษาอังกฤษ มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟังนาน ๆ ครั้ง ได้แก่ การฟังประกาศเป็นภาษาอังกฤษ และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟัง ได้แก่ ดูคอนเสิร์ตต่างประเทศ

2. ด้านทักษะการพูด เยาวชนส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการพูดเป็นประจำ ได้แก่ ฝึกร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษ มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการพูดเป็นบางครั้ง ได้แก่ ฝึกร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษ มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการพูดนาน ๆ ครั้ง ได้แก่ พูดอภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษและนำเสนองานในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการพูด ได้แก่ พูดคุยกับเพื่อนชาวต่างชาติ

3. ด้านทักษะการอ่าน เยาวชนส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการอ่านเป็นประจำ ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านเกมภาษาอังกฤษ มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการอ่านเป็นบางครั้ง ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านหนังสือเรียน มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการอ่านนาน ๆ ครั้ง ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านข่าวในเว็บไซต์ และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการอ่าน ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านวารสารภาษาอังกฤษ

4. ด้านทักษะการเขียน ยุวชนส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการเขียนเป็นประจำ ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนในห้องเรียน มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการเขียนเป็นบางครั้ง ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนในห้องเรียน มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการเขียนนาน ๆ ครั้ง ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบทความ และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการเขียน ได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษในการโต้ตอบ e-mail กับอาจารย์ชาวต่างชาติ

สำหรับผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะการฟัง รองลงมา คือ ด้านทักษะการอ่าน ด้านทักษะการเขียน และด้านทักษะการพูด ตามลำดับ มีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านทักษะการฟัง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีนักท่องเที่ยวนับพันคนไป ทำให้จับใจความสำคัญไม่ทัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักท่องเที่ยวใช้คำศัพท์สแลงภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความสับสนและไม่เข้าใจ

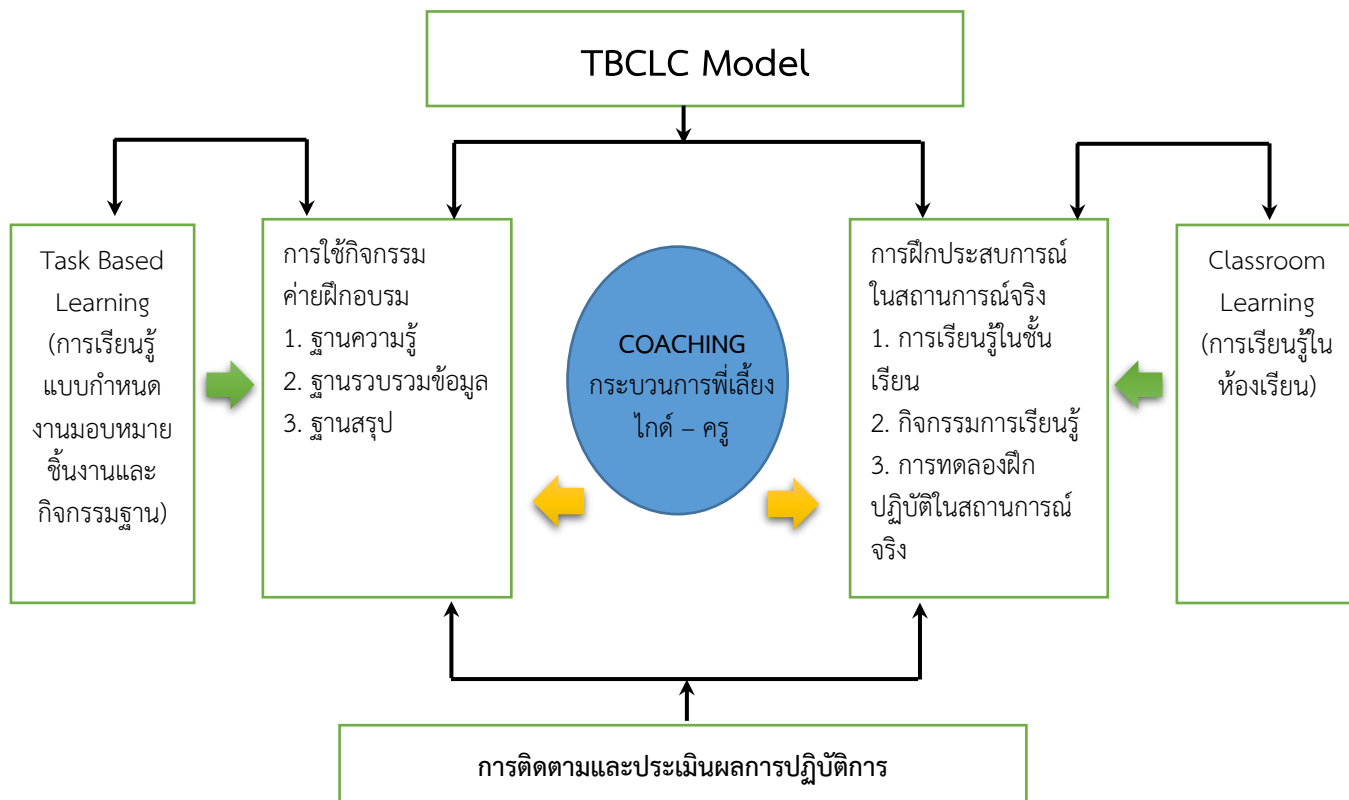
2. ด้านทักษะการพูด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีข้อจำกัดในด้านคำศัพท์ เช่น การรู้คำศัพท์น้อย หรือการไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถอธิบายสิ่งที่ต้องการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องได้

3. ด้านทักษะการอ่าน มีข้อจำกัดในด้านคำศัพท์หรือการรู้คำศัพท์น้อย ทำให้เกิดปัญหาด้านการอ่านและไม่สามารถเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่เข้าใจในสิ่งที่นักท่องเที่ยวดูต้องการสื่อความหมายหลังจากได้อ่านข้อความนั้น ๆ แล้ว

4. ด้านทักษะการเขียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีข้อจำกัดในด้านคำศัพท์ เช่น การรู้คำศัพท์น้อย ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดด้วยทักษะการเขียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

ประเด็นที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับยุวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อสร้างรูปแบบและกระบวนการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับยุวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงรายขึ้น คือ โครงสร้าง แผนผังในกระบวนการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับยุวชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยใช้สัญลักษณ์เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนเป็น TBCLC MODEL ดังรายละเอียดของร่างรูปแบบปรากฏในแผนผังแสดงร่างรูปแบบ ดังนี้

ภาพที่ 1 แผนผังแสดงร่างรูปแบบและกระบวนการ TBCLC Model

รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงรายนี้ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการจัดกิจกรรม ซึ่งมีตัวอักษรย่อภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ตัว โดยในแต่ละตัวอักษรจะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบตามลำดับ และมีความหมายดังนี้

TB	ย่อมาจาก	Task-based	หมายถึง การกำหนดและมอบหมายชิ้นงานและกิจกรรมฐาน
C	ย่อมาจาก	Classroom	หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน
L	ย่อมาจาก	Learning	หมายถึง การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง
C	ย่อมาจาก	Coaching	หมายถึง กระบวนการพี่เลี้ยง

ซึ่งกิจกรรมค่ายฝึกอบรม หรือ Camping มีการแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ฐาน ดังนี้

- ฐานที่ 1 ฐานความรู้
- ฐานที่ 2 ฐานรวบรวมข้อมูล
- ฐานที่ 3 ฐานสรุป

ประเด็นที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย

ผลการพิจารณาประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความถูกต้องแม่นยำ รองลงมา ได้แก่ ด้านมาตรฐานการใช้ประโยชน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความเหมาะสม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านมาตรฐานการใช้ประโยชน์ (Utility) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ รูปแบบสามารถให้วัยรุ่นบรรลุนิยามได้และรูปแบบสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวัยรุ่นในแหล่งท่องเที่ยวได้ รองลงมา ได้แก่ รูปแบบสอดคล้องกับแนวทางการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวัยรุ่นในแหล่งท่องเที่ยว และน้อยที่สุด ได้แก่ รูปแบบทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงกิจกรรมได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

2. ด้านมาตรฐานความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ (Feasibility) ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ รูปแบบมีความเป็นไปได้ที่จะได้รับความร่วมมือจากชุมชนและผู้เกี่ยวข้อง รองลงมา ได้แก่ รูปแบบสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน และน้อยที่สุด ได้แก่ รูปแบบมีความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

3. ด้านมาตรฐานความเหมาะสม (Propriety) ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ รูปแบบมีความเหมาะสมกับสภาพการบริบทของพื้นที่ รองลงมา ได้แก่ รูปแบบมีการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย และน้อยที่สุด ได้แก่ รูปแบบครอบคลุมเนื้อหาในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวัยรุ่นในแหล่งท่องเที่ยว

4. ด้านมาตรฐานความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ องค์ประกอบของรูปแบบน่าเชื่อถือ สามารถนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ชัดเจน รองลงมา ได้แก่ รูปแบบสอดคล้องและตอบสนองนโยบายด้านการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวัยรุ่นในแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบสร้างขึ้น โดยอ้างอิงแนวคิดที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และน้อยที่สุด ได้แก่ รูปแบบใช้เทคนิควิธีที่สามารถให้ผลการพัฒนาความรู้ที่ถูกต้อง

อภิปรายผล

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของวัยรุ่นในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย พบว่า

1.1 สภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า วัยรุ่นมีการใช้ทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน ในรูปแบบของภาษาอังกฤษเพื่อความบันเทิง เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่ชอบความสนุกสนาน ไม่ชอบที่จะได้รับการสื่อสารจากสื่อที่ทำให้เกิดความเครียด สอดคล้องกับ วิโรจน์ อารีกุล (2562) กล่าวว่า วัยรุ่นช่วงต้นมีอารมณ์และพฤติกรรมแปรปรวนอ่อนไหวง่าย หงุดหงิด ยังมีความรู้สึกที่ยึดตัวเองเป็นหลัก ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตัวเอง วัยรุ่นช่วงกลางเป็นช่วงระยะเวลาที่มีความรุนแรงทางด้านอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ค่อนข้างมาก บทบาทค่านิยมของเพื่อนจะเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทต่อเด็กวัยรุ่นช่วงนี้และวัยรุ่นจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน ทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน มีเพื่อนที่สนิท ขณะเดียวกันก็เป็นช่วงระยะเวลาที่มีความขัดแย้งกับผู้ปกครอง พ่อแม่ มากที่สุด เนื่องจากต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง มีการฝ่าฝืนกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ มากขึ้น ไม่ชอบให้ใครมาบังคับหรือสั่งการ เด็กเริ่มเรียนรู้สังคมภายนอกครอบครัวมากขึ้น ความรู้สึกอ่อนไหวและโรแมนติกเป็นสิ่งที่พบได้มากในวัยรุ่นช่วงนี้ ทำให้วัยรุ่นจะหมกมุ่นและหลงใหล ชอบบรรยากาศที่สุนทรีย์ รวมถึงการฟังเพลงต่าง ๆ จะมีผลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก บทเพลงต่าง ๆ ก็จะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของวัยรุ่น พวกเพลง Hard Rock จะกระตุ้นให้มีความรู้สึกอีกเหิม ก้าวร้าว ดังนั้น การฟังเพลงจึงเป็นช่องทางหนึ่งที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น และการสื่อสารผ่าน Youtube เป็นช่องทางที่นิยมกันมาก เนื่องจากมีรายการที่หลากหลายและน่าสนใจ โดยเฉพาะ Youtube ที่เป็นภาษาอังกฤษที่มีทั้งภาพ เสียง ที่น่าสนใจ จึงทำให้ชอบใช้การสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านสื่อเพื่อความบันเทิง เช่น การฟังเพลงจาก Youtube การฝึกร้องเพลง การอ่านเกมเป็นภาษาอังกฤษ และการดูการ์ตูนที่พากย์ด้วยภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ ภัทรมนินทร ภาคินอัครพงศา และ อุบล สรรพพิพงษ์ (2560) ศึกษาการใช้เนื้อหาในโปรแกรม YouTube เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งพบว่า เด็กปฐมวัยที่ ฟังนิทานจากโปรแกรม YouTube มีแรงบันดาลใจ เกิดความคิดสร้างสรรค์และมีความสนุกสนานในการเรียน ภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่ได้อ่านและใช้ภาษาง่าย ๆ ได้ ซึ่งหมายความว่า โปรแกรม YouTube และ สื่อภาษาอังกฤษที่สร้างความบันเทิงให้แก่ นักเรียนสามารถช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและมีประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มนี้

1.2 ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะการฟัง รองลงมา คือ ด้านทักษะการอ่าน ด้านทักษะการเขียน และด้านทักษะการพูด ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่พบว่า ปัญหาของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกิดจากการรู้คำศัพท์น้อย หรือการไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ทำให้ไม่สามารถเข้าใจหรืออธิบายสิ่งที่ต้องการ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งขาดความรู้ในด้านไวยากรณ์ ทำให้ไม่สามารถเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องตามที่ ต้องการสื่อสารได้ สอดคล้องกับ สุนทร หล่นประพันธ์ (2547: 76) ที่ได้เสนอปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่า ปัญหาการเรียนของนักเรียน ส่วนใหญ่เกิดจากการที่นักเรียนให้ความสนใจใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐาน ทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ น้อยเกินไป จึงทำให้ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์ และ วจี พวงมณี (2560: 303) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษกับ ชาวต่างประเทศของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านน่าน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับอาจารย์ชาวต่างประเทศในด้านการฟัง คือ นักศึกษาฟังสำเนียงไม่ออก และอาจารย์ชาวต่างประเทศพูดเร็วเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่กำลังสนทนาจึงทำให้นักศึกษาบางคนหลีกเลี่ยงที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ ปัญหาและอุปสรรคในด้านการพูด คือ นักศึกษาไม่รู้หลัก ไวยากรณ์และไม่รู้คำศัพท์จึงทำให้ไม่สามารถสร้างประโยคสนทนาได้ เพราะขาดโอกาสในการฝึกฝนและมีพื้นฐาน ภาษาอังกฤษไม่มากพอ ส่วนปัญหาด้านการฟังและพูด คือ นักศึกษามีความกลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษและ เกิดความประหม่าจนลืมคำศัพท์ มีความเขินอายที่จะสื่อสาร ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ และมีความกังวลว่าจะฟังความหมายผิดพลาด

2. รูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการจัดกิจกรรม ซึ่งมีตัวอักษรย่อ ภาษาอังกฤษจำนวน 5 ตัว ได้แก่ TBCLC ซึ่งแต่ละตัวมีความหมายถึงการกำหนดงาน มีฐานความรู้ ผสมผสาน การเรียนในห้องเรียน การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง และพี่เลี้ยง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วย การฝึกประสบการณ์ (Cognitive Apprenticeship) ของ Collins, Brown and Newman (1989) ที่ประกอบด้วย กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ (MCARE) ได้แก่ 1) ขั้นทำแบบ/แสดงแบบให้ดู (Modeling) โดยผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติงานเป็นแบบให้ผู้เรียนสังเกตทำความเข้าใจ ผู้เรียนฝึกตามแบบสังเกตปฏิบัติงาน สร้าง ความเข้าใจ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้สำเร็จ และบรรลุเป้าหมาย 2) ขั้นช่วยเหลือแนะนำ การฝึกปฏิบัติ (Coaching) ผู้เชี่ยวชาญติดตามดูแลสังเกตการณ์ฝึกปฏิบัติของผู้เรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือ แสดงแบบให้ดูใหม่ 3) กำหนดและมอบหมายให้นักเรียนแสดงผลงาน โดยให้แสดงความรู้ ความเข้าใจให้เหตุผล การปฏิบัติ หรือแสดงกระบวนการแก้ปัญหา (Articulation) แสดงความรู้ความเข้าใจ และความสามารถ ในการปฏิบัติ 4) ขั้นไตร่ตรองสะท้อนคิด (Reflection) ผู้เรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ และ ผู้เชี่ยวชาญ คอยดูแลให้ผู้เรียนเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงาน วิธีการแก้ปัญหาของตนเองกับผู้เชี่ยวชาญและเพื่อน 5) ขั้นศึกษาเพิ่มเติม (Exploration) โดยจัดกิจกรรมและให้โอกาสผู้เรียนแก้ปัญหาด้วยตนเอง ให้พิจารณาปัญหา

กำหนดขอบเขตของปัญหาที่สนใจที่สามารถจะดำเนินการแก้ไขได้ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง ดำเนินการแก้ปัญหานั้นมาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดผลการปฏิบัติกับเพื่อน ๆ ต่อไป เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะการปฏิบัติเพิ่มมากยิ่งขึ้น กระบวนการที่นำเสนอสามารถนำไปปรับใช้กับการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ ด้านเทคนิควิธี ซึ่งต้องมีการฝึกปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง ด้วยการปฏิบัติ หรือสร้าง หรือผลิตผลงานจริงในที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การที่เยาวชนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง สิ่งที่ได้สัมผัสได้ด้วยตนเองทำให้สามารถ เกิดความรู้ความเข้าใจได้ดี มากกว่าการท่องจำในหนังสือบทเรียน จึงสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นได้ดี มีความชำนาญ ทำให้เกิดทักษะในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

3. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความถูกต้องแม่นยำ ร่องลงมา ได้แก่ ด้านมาตรฐานการใช้ประโยชน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านมาตรฐานความเหมาะสม ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าในการได้มาซึ่งรูปแบบได้ทำการศึกษาจากกลุ่มที่เป็นเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว ของจังหวัด จึงทำให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาสร้างรูปแบบได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ นพวรรณ ศรีเกตุ (2557) ที่ได้ทำการพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียนของนิสิตปฏิบัติการสอนและฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัย พบว่า การพิจารณาประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินคุณภาพ งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วยการพิจารณา มาตรฐานการประเมินทางการศึกษา 4 ด้าน พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการประเมินคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ย มากไปน้อย ได้แก่ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านอรรถประโยชน์ และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรมีการนำรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ไปใช้ในการปรับการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด
2. โรงเรียนควรกำหนดนโยบายให้มีการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะ ทักษะการฟัง และการพูดให้มากขึ้นกว่าเดิม ลดการใช้ภาษาไทยในห้องเรียน โดยการใช้รูปแบบที่ให้นักเรียนเรียนรู้จาก สถานการณ์จริงเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง
3. หน่วยงานที่จัดบริการทางวิชาการให้แก่สังคม ควรมีการนำรูปแบบการสร้างเสริมการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ไปใช้ในการบริการวิชาการแก่ทาง โรงเรียนแผนการจัดการอบรมในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย ในรูปแบบภาษาอื่น
2. ควรศึกษาเทคโนโลยีต้นแบบที่ช่วยในการสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชน ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย
3. ควรมีการเทียบเคียงสมรรถนะของหน่วยงานที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการสร้างเสริมการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงฯ.
- จุไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์ และวชิ พวงมณี. (2560). **ศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน: เอกสารการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 “ราชมงคลสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ยั่งยืนสู่ประเทศไทย 4.0”**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- นพวรรณ ศรีเกตุ. (2557). **รูปแบบการประเมินคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนิสิตปฏิบัติการสอน และฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปริญญาานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พนม เหลือสืบชาติ. (2554). **การเรียนรู้ภาษาแบบประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชัย สดกิบาล. (2553). **การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม : ปัจจัยเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว**. สืบค้นจาก <http://www.thaiblogonline.com/sodpichai.blog?>
- ภัทรมนินทร์ ภาคินอัครพงศา และอุบล สรรพพิพงษ์. (2560). **การใช้ทวิตในโปรแกรม YouTube เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดสุรินทร์: เอกสารการประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 10**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- ยุทธศักดิ์ สุภสร. (2562). **ทิศทางท่องเที่ยวไทย**. สืบค้นจาก <https://www.tatreviewmagazine.com/article/tourism-thailand>
- วิโรจน์ อารีย์กุล. (2562). **จิตวิทยาวัยรุ่น**. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/storiesofpsychology03/citwithya-way-run>
- สุทธนู ศรีไสย์. (2551). **สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร หล่นประพันธ์. (2547). **การศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดโรงเรียนโยนออฟอาร์คเทคโนโลยี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรสิริ วิมลธรรม. (2561). **การพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในกลุ่มยุวมัคคุเทศก์เพื่อนำไปสู่การจัดการความรู้แบบมีส่วนร่วมในด้านการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา: รายงานการวิจัย**. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อัญชลี อติแพทย์. (2553). **รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอดำรงวิทยาราม จังหวัดสมุทรสงคราม: รายงานการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ภาษาอังกฤษ

Collins, A., Brown, J. S. and Newman, S. E. (1989). *Cognitive apprenticeship: Teaching the crafts of reading, writing, and mathematics*. In L. B. Resnick (Ed.). *Knowing, learning, and instruction: Essays in honor of Robert Glaser*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.